

اخبار کوتاه



ساخت ۳۱ هزار قطعه تجهیزات نیروگاهی

مدیرعامل تعمیرات نیروگاهی ایران از ساخت ۳۱ هزار قطعه و تجهیزات نیروگاهی در این شرکت در دولت سیزدهم خبر داد که مانع از خروج ۱۴ میلیون یورو از کشور شد.

به گزارش شرکت تعمیرات نیروگاهی ایران، «مسعود مرادی» افزود: صنعت نیروگاهی کشور برای پایداری و تولید مستمر انرژی حیاتی برق، نیازمند رشد و پیشرفت همه جانبه و متوازن به عنوان صنعت زیربنایی است.

وی بیان داشت: در این بین شرکت تعمیرات نیروگاهی ایران به عنوان موتور پیشران پشتیبانی فنی و تعمیرات صنعت نیروگاهی کشور در راستای رفع چالش‌های مهندسی و پاسخ به همه نیازها در این عرصه، همه ظرفیت‌ها و توان خود را در عرضه تعمیرات تخصصی و فوق تخصصی و همچنین بومی‌سازی و ساخت داخل تجهیزات این صنعت به کار گرفته است. مدیرعامل شرکت تعمیرات نیروگاهی ایران با اشاره

به ضرورت بروز توانمندی علمی و عملی متخصصان این شرکت در برهه حساس تحریم‌ها و محدودیت‌ها، افزود: در چند سال اخیر مجموعه تعمیرات نیروگاهی ایران حرکت فرایندهای در رفع کامل وابستگی و خودکفایی ساخت قطعات و بازسازی تجهیزات نیروگاهی برداشته است که نتیجه روشن امروز آن، ساخت ۳۱ هزار قطعه و تجهیزات نیروگاهی در قالب ۷۵ نوع و جلوگیری از خروج ۱۴ میلیون یورو از کشور در دو سال گذشته است.

تولید نفت کوره روزانه پالایشگاه‌های کشور معادل تولید ۴۰۰ چاه نفت است

رئیس پژوهشگاه صنعت نفت گفت: تولید روزانه نفت کوره در پالایشگاه‌های کشور معادل تولید ۴۰۰ چاه نفت است که عددی بسیار قابل توجهی است. به گزارش شانا، عظیم کلانتری اصل در آیین رونمایی از مدارک طراحی بنیادی طرح کیفی سازی نفت کوره و تولید کم سوزنی که صبح سه‌شنبه، هفتم ماه جاری با حضور جلیل سالاری، مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران، مجید رجبی، مدیرعامل شرکت پالایش نفت شازند و جمعی از مدیران صنعت پالایش و پژوهشگاه صنعت نفت برگزار شد، افزود: اگر هزینه عملیات حفاری و تولیدی کردن ۲۰ حلقه چاه نفتی را حدود ۲۰۰ میلیون دلار در نظر بگیریم این عدد برای ۴۰۰ چاه نفتی رقمی بسیار هنگفت است که صرفه‌جویی در این رقم منجر به ایجاد ارزش افزوده در زنجیره پایین دستی صنعت نفت می‌شود، همچنین صرف آن در بخش‌های تحقیقی و توسعه‌ای به صورت پایدار، افزون بر ایجاد ارزش افزوده، سبب توسعه بخش‌های پایین دست صنعت نفت خواهد شد.



عکس: ایران

مدیر عامل آب و فاضلاب کشور:

نهضت آبرسانی به روستاها در دولت سیزدهم احیاء شد

ایران سرزمینی خشک و کم‌آب است

گفت‌وگو

بیش از ۷۰ درصد کشور چهره بیابانی و کویری دارد و در مرکز خود رودخانه دائمی ندارد. از این رو بیشتر منابع آب شرب آن از منابع زیرزمینی یا سدها تأمین می‌شود و همین محدودیت اهمیت آبرسانی به جمعیت ۸۷ میلیونی کشور را نشان می‌دهد.

اتا بک جعفری، مدیر عامل آب و فاضلاب کشور در خصوص استفاده درست از منابع محدود آب و صرفه‌جویی در مصرف آب و صرفه‌جویی در مصرف آب و نگاه فراتر دارد. او معتقد است صرفه‌جویی در آب نه تنها برای عبور از بحران‌های آبی است، بلکه نوعی سبک زندگی لازم و ضروری برای اقلیم خشک و نیمه‌خشک ایران است. صرفه‌جویی در مصرف آب باید به یک فرهنگ رفتاری یا به تعبیر ایشان «تغییر الگوی مصرف» منجر شود.

تا چه زمانی باید صرفه‌جویی کرد؟

بنده در مورد کلمه «صرفه‌جویی» بحث زیاد کرده‌ام. برای توصیف آن باید دو نکته مشخص شود: نخست آنکه معنی مستتر ذاتی کلمه «صرفه‌جویی» در نهاد خود به یک بحران در یک بازه کوتاه یا به عبارتی موقتی دلالت دارد. یعنی چی؟ بگذارید مثال بزنم. به طور مثال ما در یک دوره بحران مثل جنگ یا بروز یک زلزله یا واژه صرفه‌جویی استفاده می‌کنیم. نکته دوم را در بررسی تاریخی اقلیم سرزمین‌مان باید جست‌وجو کنیم. اینکه کشور عزیزمان ایران در طول

حدود ۳۰۰۰ سال گذشته همواره دچار کم‌آبی بوده است. موضوع کم‌آبی مختص ۵۰ یا حتی ۱۰۰ سال گذشته نیست. بنده بارها به استناد کتیبه‌های تاریخی عرض کردم که وقتی در کتیبه‌های مثلاً دوره هخامنشی نگاه کنیم نوشته: «خداندا کشور ما را از خشکسالی و دروغ در امان دار.» این یعنی اینکه ما همیشه یا کم‌آبی روبه‌رو بوده‌ایم.

با این دو نکته‌ای که عرض کردم می‌توان نتیجه گرفت که کلمه «صرفه‌جویی» باید به «تغییر الگوهای رفتاری» ما در قبال آب تغییر پیدا کند. چرا که ایرانیان قدیم با علم به کمبود آب، رفتاری با آن می‌کردند که امروزه به آن «سازگاری» می‌گوییم. یعنی قرار نیست مثلاً کشور ما تبدیل به کشوری پرآب شود. یا در قدیم کشور پرآبی نبوده و نخواهد شد. ممکن است که دوره‌های کوتاه مدت «خشکسالی» یا «ترسالی» داشته باشیم. اما ماهیت اقلیم ایران همان کم‌آبی است. پس باید چکار کرد؟ همان کاری که نیاکان ما انجام می‌دادند. یعنی رفتاری با آب می‌کردند که در عین کم‌آبی، ایران همواره به نسبت کشورهای



مسئله آبرسانی به روستاهای کم‌برخوردار از امکانات که عموماً در مناطق دوردست و گاهی صعب‌العبور قرار دارند از چند جهت برای دولت حائز اهمیت است؛ ابتدا مسئله توزیع عادلانه منابع و در نهایت دستیابی به عدالت همگانی است که از ثمرات انقلاب عظیم اسلامی و از تأکیدات مقام معظم رهبری است. این کار خیلی پیش‌تر باید انجام می‌شد. دولت سیزدهم اهتمام فراوانی برای این امر قائل است

همین حساب که به نسبت آب‌های زیرزمینی و متعارف پایدارتر است برای مصارفشان استفاده کنند. مجموعه این کارها و بسیاری اقدامات دیگر که در وزارت نیرو در حال انجام است، برداشتن همین موانع است تا کشور ما بدون هیچ دغدغه‌ای به توسعه پایدار دست یابد. همه اینها در کنار مصرف درست از منابع و سازگاری با کم‌آبی می‌تواند موانع توسعه را برطرف کند. اما باز تکرار می‌کنم، ما منابع آبی را نمی‌توانیم اضافه کنیم و همچنان ما کشوری خشک داشته و خواهیم داشت. ما فقط مدیریت می‌کنیم تا با توزیع عادلانه و مصرف صحیح چرخ‌های توسعه کشور را شتاب دهیم.

در خصوص ابر پروژه «جهاد آبرسانی» به ۱۰ هزار روستای کشور هم توضیح بفرمایید که آیا بحث لوله‌گذاری در کنار کمبود منابع آبی چالش‌هایی در آینده پدید نخواهد آورد؟

مسئله آبرسانی به روستاهای کم‌برخوردار از امکانات که عموماً در مناطق دوردست و گاهی صعب‌العبور قرار دارند از چند جهت برای دولت حائز اهمیت است؛ ابتدا مسئله توزیع عادلانه منابع و در نهایت دستیابی به عدالت همگانی است که از ثمرات انقلاب عظیم اسلامی و از تأکیدات مقام معظم رهبری است. این کار خیلی پیش‌تر باید انجام می‌شد. دولت سیزدهم اهتمام فراوانی برای این امر قائل است. با وجود مشکلات زیادی که برای این دولت وجود داشت، شاید اگر کسی غیر از آیت

الله رئیسی، رئیس جمهور بود، این پروژه را به تعویق می‌انداخت. بحث تحریم‌ها و فشارهای اقتصادی مانع این نشده که پروژه جهاد آبرسانی مختل شود. اصلاً رئیس‌جمهور در کنار حمایت‌های مقام معظم رهبری ما را دلگرم به انجام این مهم کرد. شخص وزیر نیرو اعتبار خود را پای این امر مهم گذاشته است. خدا

را شاکرم که سعادت سقایی مردم شریف ایران علی‌الخصوص روستائیان زحمتکش را نصیب من کرده است. اما در کنار این تأمین آب مطرح است. درست است که منابع آبی ممکن است دور از این روستاها باشد، ولی با انتقال آب چند اصل مهم

نکته‌ای که ایشان اشاره می‌کنند فقط تبیین موانع است. کار ما برداشتن موانع است. اما با چه قیمتی؟ به‌طور مثال برای بحث صنعت و کشاورزی که بیشترین مصرف آب در این حوزه‌ها صورت می‌گیرد، موضوع حفظ و نگهداشت آب درون سرزمینی مطرح است. حرفی که ایشان می‌زند منافاتی با آن موضوع اصلاح الگوی مصرف ندارد. اتفاقاً در همان کتاب ایشان به تولید ثروت و صنعت با تکیه بر صرفه‌جویی اشاره می‌کند. اگر ما مدیریت صحیح مصرف آب را با نگاهی حاکمیتی و کلان برای تمامی دستگاه‌های کشور داشته باشیم، مانعی برای توسعه نخواهیم داشت.

مشکل در همان بدمصرفی است. در کجای دنیا در منطقه‌ای خشک و کم آب برنج می‌کارند؟ در هیچ کشور اروپایی با اینکه مشکل کم‌آبی ندارند شما شاهد شست‌وشوی ماشین با آب شرب نیستید. اینها نمونه‌هایی است از رفتار نادرست ما با منابع. عرض کردم ما مشکل کمبود آب شرب نداریم ولی هم هدر رفت داریم، هم مصرف نادرست. امروزه برای صنعت، تکنولوژی راهکارهای مناسبی دارد. «پساب» در کشورهای توسعه‌یافته موضوعی فراگیر شده است. کشوری مثل مالزی و سنگاپور که اصلاً روی آب هستند، بازچرخانی آب یا همان «پساب» را در دستور کار دارند. در حالی که در گذشته فاضلاب شهری هدر می‌رفت، امروزه ما تصفیه و بازچرخانی فاضلاب را با سرعت فراوانی توسعه داده‌ایم. الان شهرداری‌ها و صنایع می‌توانند از

آن هم از درون سرزمین نمی‌گذرد و عموماً در نزدیکی مرزها هستند به دریا ریخته می‌شوند. با دانستن این علم بوده که ایرانیان قدیم مبدع قنات شدند و انتقال آب از ۳۰۰۰ سال پیش در ایران به‌صورت یک ساخته بی‌ظنیر دست بشر صورت می‌گرفته است. پس وظیفه ما چیست؟ «حفظ و نگهداشت»...

راهکار شما برای این تغییر الگوی رفتاری چیست؟

ببینید صرفه‌جویی برای یک دوره کوتاه مدت باید منجر به تغییر الگوی رفتاری و در نتیجه اصلاح الگوی مصرف شود. اصولاً نامگذاری هفته‌ای در طول سال با عنوان «هفته صرفه‌جویی در مصرف آب» که معمولاً در ابتدای فصل گرم هر سال است، باید نمادی باشد برای اصلاح رفتارهای نادرست ما در مصرف آب در طول سال. یعنی اینکه ممکن است سه ماه تابستان مصرف آب حالت بحرانی پیدا کند، ولی معنی‌اش این نیست که مثلاً از ابتدای پاییزی می‌توانیم مصرف آب را زیاد کنیم. این نکته‌ای است که باید در دراز مدت تبدیل به فرهنگ شود. بدین صورت که همواره و همیشه باید با آب بر اساس منابع وضع موجود رفتار کنیم. منابع آب را نمی‌توان زیاد کرد. یک مقدار آب مشخصی داریم. اصولاً کشور ما دارای منابع آب محدود است. به‌طور مثال در درون فلات مرکزی ایران ما فاقد رودخانه‌های چهارفصل پرآب و با مسیر طولانی هستیم. این خودش می‌تواند از موانع توسعه باشد. کشورهایی مانند عراق، مصر، هند، چین، ترکیه و خیلی از کشورهای اروپایی دارای رودخانه‌هایی هستند که گاهی طول کشورشان را هزاران کیلومتر طی و بسیاری از حوضه‌های سرراه خود را سیراب می‌کنند. اما در کشور ما نهایتاً با چند کیلومتر که

مدیر عامل آب و فاضلاب کشور گفت: «صرفه‌جویی» در مصرف آب باید به یک فرهنگ رفتاری یا به تعبیر ایشان «تغییر الگوی مصرف» منجر شود. تا چه زمانی باید صرفه‌جویی کرد؟ بنده در مورد کلمه «صرفه‌جویی» بحث زیاد کرده‌ام. برای توصیف آن باید دو نکته مشخص شود: نخست آنکه معنی مستتر ذاتی کلمه «صرفه‌جویی» در نهاد خود به یک بحران در یک بازه کوتاه یا به عبارتی موقتی دلالت دارد. یعنی چی؟ بگذارید مثال بزنم. به طور مثال ما در یک دوره بحران مثل جنگ یا بروز یک زلزله یا واژه صرفه‌جویی استفاده می‌کنیم. نکته دوم را در بررسی تاریخی اقلیم سرزمین‌مان باید جست‌وجو کنیم. اینکه کشور عزیزمان ایران در طول

چراکه حق همه مردم ایران است که از خدمات رفاهی و بهداشتی برخوردار شوند و ما در مجموعه آب و فاضلاب کشور این موضوع را بجد و شبانه‌روزی و عشق دنبال می‌کنیم. آرزوی ماست که این ۱۰ هزار روستا به ۱۷ هزار روستا افزایش یافته و مردم شریف این مناطق از آب شرب پایدار برخوردار شوند.